

Motýli zde už nežijí

květné luhy, hvozdy temné

nikdy vás už nespatriím

Jako děti jsme trávili prázdniny na našem letním bytě ve Sloupu. V padesátých letech se tu ještě tradičně hospodařilo, ale výnosy za moc nestály – krávy se musely dát do družstva a chyběl hnůj. Měli jsme však také kvetoucí palouček, na kterém poletovali pestrobarevní motýli, zelení koníci, včely, vosy a čmeláci. Večer vyletovali z lesa můry (noční motýli). Oblíbenou zábavou bylo chytání motýlů do sítěk. Můj strýc měl doma sbírku motýlů připíchnutých na podložku. Bylo jich několik desítek. Dnes můžeme v okolní přírodě vidět jen *běláska*.

K vymizení hmyzu přispělo používání insekticidů (práškování polí) a také změna způsobu hospodaření – pokud přejede sekačka naráz celé pole, hmyz se nemá kam ukrýt¹. Rozkvetlé louky je snad možné vidět pouze v Bílých Karpatech, kde se organizuje dobrovolné kosení luk tradičním způsobem.

Lidé dnes dobytek ani brav (ovce a kozy) nechovají a seno nepotřebují. V zahradě kosí každý měsíc motorovými sekačkami; trávu mulčují, kompostují, nebo vyhazují do kontejnerů na bio-odpad, anebo (v horším případě) do popelnic. Děti mohou běhat po anglickém trávníku, ale květnou louku nepoznají.

Seno z rozkvetlých luk je možno považovat za *medicinální*, obsahuje totiž řadu léčivých bylin. Naproti tomu seno z monokultur je třeba doplňovat léčebnými přípravky.

Věřme, že lidé budou méně konzumovat a více dbát na kvalitu své stravy, a budou usilovat o návrat k druhové pestrosti okolní přírody.

V Davli, 20.9.2023

Jan Matys

---

1 Dnes už se v městských parcích seká tráva v pruzích